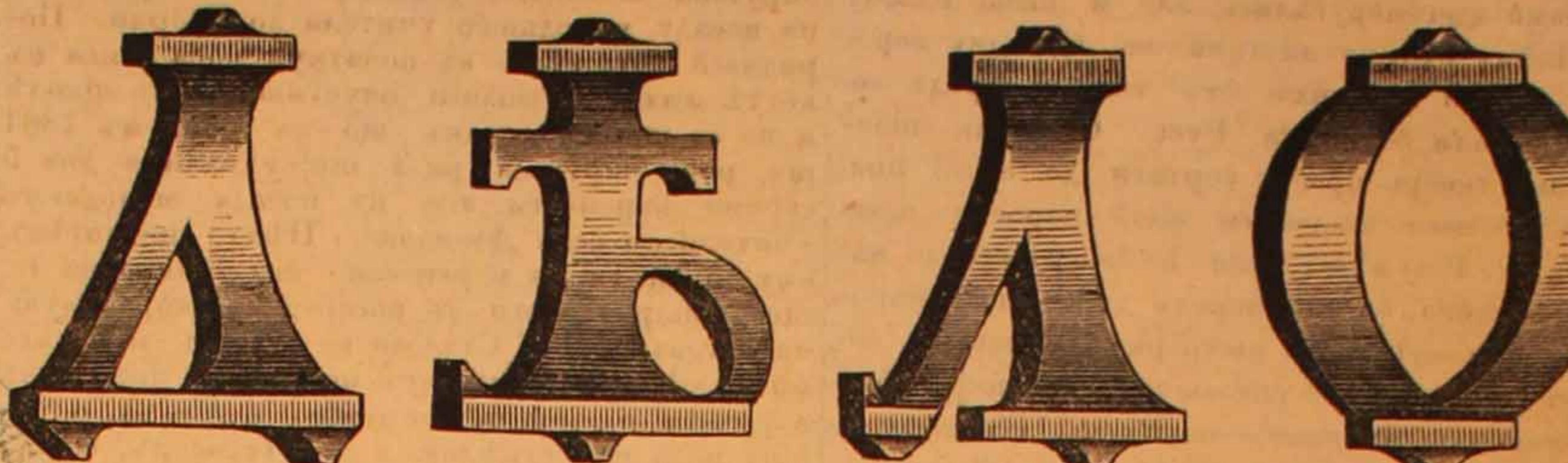

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы' кромъ рускаго (свят.) о 4-й год. попол. Литер. податокъ, купъ каждого 16-го и последнаго днѧ каждого мѣсяца.
Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 улицы Галицкой.
Всѣ листы, посыпки и рекламаціи наложитъ пересыпать вѣсль архивъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул.
Галицкая.
Рукописи не засыпаются только на поперечне «стара» имена.
Поодинокое число стоитъ 12 кр. а. в.
Оголовокъ принимаютъ по цѣлѣ 6 кр. а. в. бѣдъ единъ троихъ початковъ.
Рекламаціи неопечатаній вѣсли отъ портала.
Предплату наложитъ пересыпать франко: «налично по почтовымъ пересыпкамъ» до: Администраціи часописа „Дѣло“ ул. Галицкая, Ч. 44.

Отъ Администраціи.

Прошу всѣхъ нашихъ Ви. Предплатниковъ поспѣшили съ выѣвианьемъ за- леглыхъ рахункѣвъ и падыланьемъ на- лежности за бѣжущій кварталъ — бо бу- демъ змушеній обмежити накладъ и вы- сылати лише тымъ, котрымъ предплата не скончилася.

Зъ причины припадающаго въ суботу свя- та „Рождества Пресв. Богородицѣ“, слѣдующе число „Дѣла“ выйдетъ въ второкъ на другой тыженій.

Запросы.

Осмѣяло сѣмъ запросити Всеch. мѣщанъ-Русиновъ львовскихъ на приватніи зборы въ справѣ рускіи школы до малой салѣ „Народ-наго Дому“ въ недѣлю на годину 4-ту по- полудни.
Паталь Вахнянинъ.

Три царѣ на востоцѣ.

День 15 вересня с. р. станеся памят-ніе въ подѣяхъ исторіи. Що днѣ принесе для народовъ Европы, а головно для державъ, котрыхъ монархи зѣхалися въ Скерневицахъ, незнанію майже доси мѣсточку Царства поль-скаго, — доси ще не звѣстно и дармо си-дувавшъ хто се отгадати. Якъ цѣлый зѣздъ, его мѣсце и дель до послѣдніи ще хвилѣ вѣрвала груба заслона, такъ грубо ще заслоною покрытіи справы, якъ звели могучихъ трехъ владѣтельвъ до одного мѣсца. Що на зѣздѣ монарховъ велося дѣло, не малои ваги, доказомъ сего есть, що монархи найсильнѣ-шыхъ нынѣ трехъ державъ въ Европѣ уважали по- требнымъ привести съ собою и цѣлый аппаратъ дипломатичный, очевидно приспособленій до- бре до довершения того, що майже черезъ два роки приготовляли то явій то тайни змаганія дипломатіи заступленыхъ на зѣздѣ державъ середніи Европы. Кажемо: для довершена,— бо нѣкакъ не можна допускати, щобы справы великои ваги, справы тыкаючіи интересы цѣ-лыхъ державъ и народовъ мали и могли рѣ-шатися въ протягу немногихъ лишь годинъ. Зѣздъ трехъ цѣсарствъ въ Скерневицахъ не можено для того уважати за щось іншого иль лишь за довершенье, за найвышу санк-шию того, що давно вже рѣшили попередніи угоды и довгій переговоры.

Чо-жъ можуть и мають сподѣватися народы державъ, котрыхъ судьба важилась на сьмъ зѣздѣ? Яку долю призначили имъ най-высшіи ихъ представителѣ? Чи красша чекав ихъ будучность, чи новій ще горіш и тажїй якъ доси злідій? Такій и тымъ подобай пы-тати насувати намъ зѣздѣ монарховъ въ Скер-невицахъ. Отповѣсти на нихъ годѣ; судачи лишь зъ загальнюю ситуацію и фактамъ неда-леко минувшости, можна дечого догадуватися, а догады такій подбійтъ иногда дуже близко до правди. Люде, що вѣрять въ якійсь фата-лизмъ, и на погляди котрыхъ навѣтъ числа мають певній впливъ, покивали-бъ лишь го-ловю на тройку, зѣхавшую въ Скерневи-цахъ; тройка, зѣвѣти, число фатальне. Намъ годѣ ити за поглядомъ такихъ людей. Адже газеты офиційніи и пѣвѣофиційніи явно го-дять, що се все дѣси лишь для добра на-родовъ, для добра людскости. Доси якъ якъ тижна змора залягла була обава недалекои вѣйни народовъ Европы. Огъ теперъ можуть они вже бути спокойніи; зѣздъ въ Скер-невицахъ, то порука мира и спокойного розвою народовъ, то всходаче сонце, що лучами сво-ими огрѣває землю, що будить еи до нового життя и розгася темноту ночи. Огъ теперъ вже далеку будучность, по крайній мѣрѣ на такъ довгій, якъ довгій будуть тревати обставини, які спровадивъ зѣздѣ трехъ цѣсарствъ. Длятого каже берлинська „Nat. Ztg.“: „Цѣсарства, що стоять

въ тѣсныхъ отношеніяхъ або въ щирої дру-жбѣ до всѣхъ державъ на континентѣ, пред-ставляютъ таку моральну и матеріальну силу, що отъ нихъ безперечно зависла судьба цѣ-лой Европы. Наколи отже угода задокументо-вана на зѣздѣ монарховъ переймется духомъ европейскимъ, наколи сї цѣсарства зѣумлють спільно и коже єзъ окрема добачувати въ до-брѣ великої родини державъ и свое власне, тогда безперечно можна буде сказати, що на-стала нова пора; до сего потрѣбно лишь над-звичайно контролѣ власної, лояльности и щирої дружбы зо всѣхъ сторонъ“. Такъ отже зѣздѣ цѣсарствъ въ Скерневицахъ бувъ-бы на самимпередѣ явнимъ задокументованемъ забезпечення мира и дружбы не тѣлько трехъ интересованихъ державъ, але и цѣлої Евро-пы. И дѣйстно; коли зважимо антагонизмъ Россіи и Австріи на балканськомъ пѣвѣостровѣ и заходы зъ одної и другої стороны, щоби позыскати собѣ тамъ рѣшучій впливъ и знач-еніе; коли зважимо, що выдатие становище Поляковъ въ Галичинѣ не могло вдоволяти Россію и все ѿй мусѣло пригадувати, що Австрія вѣдигла Поляковъ лишь противъ неї; коли зважимо, якъ зновъ Россія старалася рѣжими способами позыскати собѣ австрій-скихъ Славянъ и занепокоювалася симъ Австрію: то мусимо признати, що такій станъ рѣчей не мѣгъ успокоюючи отдѣлати и на цѣлу Европу. При такомъ станѣ рѣчей було дане широке поле до рѣжими комбинацій аміанс-owychъ, котрій при дальшомъ такомъ станѣ мо-гли-бъ були па случай вѣйни наробити Нѣмеччинѣ не мало клопоту. Все те усунути и забезпечитися противъ всего, ле-жало въ интересѣ Нѣмеччини, а кн. Бисмаркъ потрафивъ зручно все повесті въ свою ко-ристь, при чѣмъ пайшовъ помочь у пѣмѣцкого цѣсаря, котрій въ цѣломъ сѣмъ дѣлѣ являєся лиши, що такъ скажемо сповітлемъ волѣ свого канцлера и щиримъ навѣтъ посередни-комъ мѣжъ Россіею и Австріею. На зѣздѣ въ Скерневицахъ представляєся днѣ намъ пѣдъ симъ взглядомъ лишь якъ бы свѣдокъ довер-шеної угоды.

Дѣло помиреня Россіи и Австріи має ще и дальше важне значеніе, бо не толькоже забезпечує Нѣмеччину на континентѣ, але до-зволяє ѿй звернути свою увагу и поза море. Колоніальна политика Нѣмеччини набрала нынѣ великого значенія, але она и визвала такожь Англію и звернула еи противъ себе. Що природнѣйшого для Нѣмеччини, якъ вы-ступаючи противъ Англіи или рука въ руку съ тими, що отъ давна вже ривализують съ Англією въ колоніяхъ позаокеанскихъ. Попирави Францію въ сї колоніальнїй поли-тицѣ и въ справѣ египетской выдвигнувъ кн. Бисмаркъ лиши слабе оружіе противъ Англіи, котре легко могло-бы обернутись въ даномъ случаю навѣтъ противъ самой Нѣмеччини. Треба було оглянути за певнѣшимъ и бѣльшого значенія союзникомъ, при помочи котрого можна-бъ Англію вразити въ саме серце. Такимъ союзникомъ есть для кн. Бисмарка очевидно лишь Россія, въ сполцѣ съ котрою могла-бы Нѣмеччина въ Индіяхъ за-дати Англії смертельный ударъ. Съ акимъ по-спѣхомъ старася кн. Бисмаркъ выкористати ситуацію въ Азії супротивъ Англії, видимо и зъ того, що онъ въ Тегеранѣ приготову-чимъ скорше обсервацийну точку, а може и головну пѣдставу до свого дѣлана и заводить тамъ посольство нѣмецке. Але щобы Россія тымъ певнѣйшій услугы могла принести Нѣ-меччинѣ, мусить сама мати вѣльшій руки и се одна причина бѣльше помиреня еи съ Ав-стріею.

Інакше представляєся дѣло, коли звер-немо увагу на виутрѣнне положеніе спільне державъ, котрыхъ монархи зѣхалися въ Скер-невицахъ. Рухъ соціалистичний, що проявив-ся въ цѣлой Европѣ, дѣйшовъ въ убийствахъ апартистичніихъ до своїхъ кульминацій-

нон и выявившися якъ разъ найсильнѣйше и най-острѣйше въ Россії, Нѣмеччинѣ и Австрії. Царь Александеръ II стався жертвою россій-скихъ революціонеровъ, а теперѣшній царь, щобъ не статися подобно якъ его батько жертвою терористовъ, мусить уживати якъ найбѣльшихъ средствъ безпеченѣства; пѣмѣц-кій цѣсарь може лишь провидѣнно дикувати, що не стався такожъ жертвою людей, котрýchъ суспільшій лишь обставини довели до того, що хотѣли-бъ всѣхъ и все знищити, що не по ихъ думцѣ; Оберданкъ, Штельмахеръ и други представляють подобній объявъ соціаль-ного руху въ Австрії. Нѣчо отже природнѣйшого, якъ то, що люде, котрій репрезен-туютъ цѣлій держави и народи и котрýchъ судьба призначила управляти сими державами и народами, стараются всѣми силами забез-печитися противъ всякої насильности. Однаковій причини викликуютъ однаковій наслѣдки, а си-лу лишь силою можна побороти. Нѣчо отже природнѣйшого, кажемо, якъ щобы побороти спільне безпеченѣство въ своїхъ державахъ монархи сихъ державъ мусить станути до спільної оборони. Спільне безпеченѣство лагодить дружбу и оно певностало другого причиною зѣздѣ монарховъ въ Скерневицахъ. Конечно, що на зѣздѣ сїмъ не будуть об-говорювати мѣры, якими пебзпеченѣство можна отвернути; се давно вже залагодже-но, що доказомъ хоч-бы поступованье берлинської поліції супротивъ россійскихъ пѣданыхъ; зѣздѣ монарховъ буде лишь имовѣрно санкціонувати давно довершene дѣло. Не мало сензаційну и характери-стичну вѣсть принесла оноги и „Wien-ner Allg. Ztg.“. Си кореспондентъ мавъ зъ устъ високого достойника въ Скерневицахъ почути, що кн. Бисмаркъ постановивъ зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ собѣ отже, що зѣздомъ симъ скрупнити и забезпечити монар-хизмъ отъ всякихъ новочасніихъ противъ него подвиговъ. И ся гадка кн. Бисмарка не нова; єго пенависть до либералізму зѣвѣста дуже добре и онъ вже давно всѣми силами высту-павъ противъ нему, уважаючи его за жерело соціализму и республиканського настрою въ Нѣмеччинѣ. Онъ постановивъ

Лодшій окладъ, именно Тернопольскій, вокорѣ
роздростеся величаво въ Тернопольской земли, за-
пуститъ сильній коренъ добробыту и руского духа
навѣтъ въ найдальшій закутки той части нашои
Руси !

у Львовъ, дні 5 (17) вересня 1884.

Отъ управляющаго Совѣта „Народной Торговлѣ
у Львовѣ“, товариства зарегистрированаго съ огра-
ниченою порукою.

Евг. Дудкевичъ, предс.; Дра А. Навенцкій, секр,

„Gazeta Nadniestrzańska“ о колонизації Руси.

Выходяча въ Дрогобычи пôдъ редакцію
п. Ед. Солецкого двонедѣльна „Gazeta Naddnies-
trzańska“ въ появившихся доси 14 и-рахъ
представляє справдѣ взорецъ того, чимъ по-
винна-бы' бути праса провинціональна, пода-
ючи до прилюдной вѣдомости важнѣйши фак-
ты мѣсцевого, областного житя и побуту, и
заразомъ освѣчуючи тѣ факты въ становища
народныхъ интересовъ. Що „Gaz. Naddn.“
широко понимае свою задачу и совѣтно си
сповнивъ, того доказомъ найлѣпшимъ служать
численныи передруки си звѣстокъ и статей (н.
пр. о порядкахъ и недавныхъ „непорядкахъ“
бориславскихъ), котрыи звычайно отбывають
курсъ по всѣхъ краевыхъ польскихъ газетахъ
и нерѣдко опиняються ажъ въ заграничныхъ.
Правда, галицка столична праса неласкаво от-
носится до сеи газетки, разъ за си рѣзкій

носится до сеи газетки, разъ за си разы
(хочь зовсъмъ не нечемный и не циничный)
гонъ, за си щирый демокративъ и за си не
менше шире, справдѣ братерске отношенье до
Русиновъ, до руской интелигенціи и руского
народа. За то въ поважныхъ польскихъ орга-
нахъ, якъ варшавскій „Przegląd tygodniowy“ и
„Prawda“, якъ такожъ въ такомъ россійскомъ
неневнику, якъ „Одесскій Вѣстникъ“, стрѣчали
мы дуже прихильныи и похвальныи отзывы о
ней часописи. Радо долукаемо и свой голосъ
признания для си дотеперѣшнои дѣяльности, а
имимо се тымъ радше, що въ найновѣйшомъ
и н-рѣ стрѣчаемо статю дуже цѣкаву, дикто-
ану такъ здоровымъ и бевестороннимъ погля-
домъ на нашіи справы, що не можемо отмо-
гити собѣ тои пріемности навести въ неи го-
ловни уступы.

„Мѣжь розличными модными окликами
зшои теперѣшнои добы єзуитско-шляхотской
акціи выклонувся такожь въ головахъ на-
ихъ піонеровъ окликъ новои „колонизаціи
уси“. Многолюдна (? радше бѣдна! Ред.) Ма-
рщина другій разъ уже выдає зъ себе ряды
ихъ цивилизаторовъ, которыхъ задачею було
къ поети цивилизацію въ краї ру-

шо самі здегенерувались, але й свою власну
перв'єстну бтчину лишили на здобычу воро-
говъ далеко тяжшихъ отъ тыхъ, передъ ко-
трыми мали боронити Русь. Отже-жъ шля-
хетчина теперь пробуе вертати до свого пня,
щобъ съ него выдобути новї нарости шля-
хетчаны. Розумѣсь, що не звертася до на-
рода руского, бо той народъ дуже щось наро-
зумився и анъ гадає вытворювати новыхъ бо-
ярдъ на помочь упадаючихъ подшкрабкdvъ
мазурекої шляхетчаны на Руси. Отъ тому то
тї банкроты моральний и матеріальний волять
отдавати свои лицитованї добра въ руки на-
рода мазурского, нѣжъ въ руки жидовъ або
нашого руского народа.“

„Але есть ще інша, чисто матерільна причина. Жидъ при лицитаціи купить добра за безцѣнокъ; народъ рускій повольный и збѣднѣлый, знаючи мѣстцевѣ обставины, не заплатить за лицитованій добра больше, нѣжъ они вартій; мѣжъ тымъ рухлившій Мазуры, и енергію и грошъ. Зъ енергіи надѣесь банкрутуючій шляхтичъ вытвореня нової маазурской шляхты на Руси (до чого причиняється й привилей вирильного голосу, привязаный до кождои парцельки добръ шляхотскихъ, Ред.) а грошъ тихъ „молодшихъ братей“ стають такожъ въ пригодъ „старшой братії“ (гл. поднесеный нами примѣръ п. Добровольского, котрый на колонизаціи зробивъ по просту знаменитый гешефтъ! Ред.)“

„Впрочъмъ мусимо застерегчися, що не
маемо нѣчого противъ обопольного перехрестно-
го мѣшаня племенъ славяньскихъ мѣжъ со-
бою, але думаемо, що повинно оно йти зо-
всѣмъ свободно, бевъ примѣшки якихъ небудь
кастово-самолюбныхъ мрѣй або хоробливыхъ
нѣбы цивилизаційныхъ нагоновъ, тымъ смѣ-
шнѣйшихъ, що вже разъ такъ фатально не
удалися, и що въ загалѣ доси ще не дока-
зано, чи рускій народъ чимъ небудь стоить
нивше отъ народа мазурскаго и чи затымъ
мазурскій народъ чимъ небудь причинится до
цивилизациіи руского. Намъ здаєсь, що коли
въ загалѣ мѣшанье расъ допомагає до скор-
шого розвою народовъ, то намъ треба застано-
витися, чи не лѣпше було бы колонизувати
землю мазурску рускимъ народомъ, що бъ въ
їхъ чарахъ зашепити идею нѣчимъ

и мазурскомъ народѣ защепити идѣю нѣчимъ и нескривленого руского демократизму, далекого отъ всякихъ мрѣй шляхетско-боярскихъ. Але сякъ чи такъ, оставмо всякий такой перевороты самому народови, якъ рускому такъ и мазурскому, а не наражуймо новыми накиненными экспериментами оба тѣ народы на новый колъ-касотлѣтний застой !“

Въ повнѣ пишучись на тѣ твердѣ и розумнѣ слова п. Солецкого, мы можемо только выразити бажанье, щобъ они середъ польской суспѣльности не були тою одною ластовкою, котра, якъ звѣстно, не робить ще весны.

Факты до характеристики нашего школьницства.

Неразъ вже и досадными словами характеризовано систему, посля котрои ведутся наша дѣла школьній, ту ю нещастну систему, котра взгляды освѣтній, научовій, педагогичній ставить на другомъ або третомъ плянѣ. а на першомъ зовсѣмъ що иншого. Въ каждой институціи одинъ крокъ схибленый отъ прямой дороги потягаетъ за собою и дальши схибленія ; скоро разъ подсеунеся школѣ цѣли для неи чужій и невластивій, то черезъ те саме на ростѣжь разтирается ворота всякимъ приватамъ и непоступови. Одно съ другимъ вяжеся нероврывно, такъ якъ наследокъ съ причиною.

Отъ теперь и намъ приходится подати на судъ прилюдный одинъ фактъ, ярко илюструющій цѣлу аномальность нашихъ школьніхъ относинъ. Фактъ сей тымъ бѣльше заслугує на прилюдну увагу, що дотыкає жenщины, учительки ревної и способної, щирої Русинки, котра и на іншомъ полі дала вже познаця ширшой громадѣ, — дотыкає молодої и непослѣднимъ талантомъ обдарованої писательки Юліи Шнейдеръ.

Отъ трехъ лѣтъ занимала панна Шнейдеръ посаду молодшои учительки при 5 клясовой школѣ въ Бобрдѣ. Справдѣ мученицкой вытревалости потрѣбно было, щобы перенести всѣ тѣ труды и прикости, якій она перенесла въ тѣмъ часѣ. Провадячи сама одну клясу (послѣднаго року 4-ту), а кромѣ того подающи дѣвчатамъ всѣхъ клясь науку шитя, працующи болѣше, якъ каждый другій учитель, бѣ тыжнево по болѣше, якъ 30 годинъ, не маючи навѣть въ недѣлѣ вольного часу, она прі своѣмъ слабомъ здоровлю не только здужала поконувати всю ту працу, але ще й заслужити собѣ кождого разу на похвалы п. инспе-

Минувшого року надіслала рада шкільна

окружна молодого семинариста п. Криштана на посаду молодшего учителя до Бобрки. Порядный чоловѣкъ въ початку, попавши въ когтѣ ліхой кумпаніи, опустився и въ школѣ и по за школою, такъ що съ концемъ 1884 шк. року окружна рада шк. ухвалила дня 5 серпня перенести его на посаду молодшого учителя до села Давидова. Нѣкто не хотѣвъ ему шкодити, а перенесено его только на те, щобы вырвати его въ посередъ деморализующаго товариства. Сталося се затымъ и въ его интересѣ и въ интересѣ бобрецкой школы въ порученія инспектора окружного. Але ба, окружна рада шк. стрѣлявъ, а п. Штрасеръ, секретарь староства бобрецкого, кулъ носить. Достойникъ той съ невычайною якою слабоетою полюбивъ п. Криштана, подарувавъ ему кожухъ за 100 зл., а коли молодому чоловѣкови запотребилося грошей на забавы — бо 270 зл. платы не позволяютъ такъ дуже бавитися — то п. секретарь хочь-бы й самъ пожичивъ, а свому любимц-ви дасть. А коли довѣдається, що его любимецъ перенесеный, постановивъ показати свой волывъ. Заразъ поїхавъ до Львова, до свого пріятеля и школьнаго товариша, якогось пана Лебля, а представивши п. Криштана яко невинну жертву закулисової интриги, поручивъ его особливой памяти. Мѣжъ тымъ на мѣсце п. Криштана приславъ п. инспекторъ окружный зновъ свого протегованого, п. Злотовскаго. Комплектъ школы готовый, съ 1 вереснемъ школа починається. Дня 2 вересня окружна рада шк. зновъ отбуває свое мѣсячне засѣданье и отъ являється на тѣмъ засѣданю — самъ той панъ Лебель здѣ Львова и раздає присутнимъ свои билеты визитовѣ, просячи за п. Криштаномъ. Але здорово мыеляча рада другій разъ потверджує ухвалу зъ дня 5 серпня. Здавалось, що тою ухвалою справа закінчена. Та ба! Дня 4 вересня, въ четверть по полудни, приходить панна Шнейдеръ якъ взычайно до школы, а п. управитель школы подавъ письмо въ окружной рады шк., до неї адресоване и съ написомъ ажъ тричи подчеркненымъ „пильно“. Думаючи, що то може запомога, о котру она бѣ давна старалася, бере письмо, отирає, читає — и о чамъ своимъ не вѣритъ. Помимо подвойной ухвалы рады шк. окружной одержала отъ п. предсѣдателя, „совѣтника“ Косиньскаго, brevi папи завѣдомленье, що вѣстася перенесена на учительку до села Стоки, а п. Криштанъ обімавъ мѣсце.

Щобы докладно поняти цѣлу ситуацію,

Щобы докладно поняти цѣлу ситуацію, греба знати, що въ селѣ Стокахъ школы нѣ-
кои нема, и при всякихъ стараняхъ ледво за-
ѣдкъ може станути будынокъ школьній и по-
мешканье для учителя. Одинъ учитель, котрый
передъ нею одержавъ бувъ тую посаду, му-
жъвъ оттамъ утечи, не могучи выдержати въ
ужденной „диковцѣ“. И отъ, дѣвчина, котра
нас до того на своихъ плечехъ удержанье
вови недужкои матери, видится наразъ безъ
пристановища, при разпочатыхъ курсахъ, коли
же нема часу оглянутися за новою посадою,
о всѣ мѣсяця вже занятї. Семинаристъ съ
лою кондуитою однорѣчнои службы — выса-
ивъ учительку испытану, съ трема лѣтами
ездоганнои службы! Пытаемося въ виду того:
ку-жъ вартостъ мають ухвалы повнои рады-
или самоволя одного пана може ихъ одnymъ
змахомъ пера знищiti? Пытаемось дальше,
то буде удѣляти дѣвчатамъ науку шитя,
диноку практичну науку, допущену теперѣш-
ю системою, коли на 5 теперѣшныхъ учи-
елѣвъ бобрецкои школы нема анѣ однои учи-
ельки?

Соймъ краевый.

(V періодъ, II-а сесія).

2. Засѣданье зъ дня 15 вересня 1884.

Засѣданье открыто о $11\frac{1}{4}$ год. передъ по-
уднемъ. Отпустку получили: гр. Л. Водзицкій,
айгель, Дунаевскій и Г. Водзицкій. — Комисія
етиційна уконституovalася якъ слѣдує: пред-
ѣдатель гр. Голевскій, заступникъ Ленартовичъ,
екретарь Бережницкій. Комисія дорожна:
редоѣдатель Менциньокій, заступникъ Старовей-
кій, секретарь Гноиньскій. — Секретарь Бадени
тчитъ спісъ петицій, мѣжъ которыми и слѣду-
чы: Василя Маркевича, учит. зъ Карлова, о вчи-
ненье лѣтъ службы войсковои до службы учи-
тельской; калускій выд. пов. о безвозвратну запо-
рогу въ кв. 1000 зр. для громадъ, потерпѣвшихъ
граду; лат. капитула перемыска о запомогу
реставрацію катедры; выд. рады пов. львов-
кои о заведенье пашпорта въ для коней въ доро-
закона краевого; гром. Ясло о дозволенье зай-
атися учителямъ народнымъ громадскою писар-
ю. Дальше отчитавъ секретарь письмо суду
въ Николаевъ о доходженье судове противъ
осла Верницкого (о помову) и виѣсь переказанье
его письма особной комиссиї зъ 5 членовъ. Па-
ата приняла внесенье. — Пос. Черкавскій
редкладає скрѣпiti школьну комиссию о 2 члены.
такъ приступлено до выбору комиссиї школь-
кои; выбравші: Ю. Чарторыскій, Черкавскій, еп.
унаевскій, В. Дѣдушицкій, Лозиньскій, Маеръ,
алецкій, Пилятъ, Рей, Романчукъ, Романовичъ,
Солецкій, Ст. Тарнавскій, Ворбашкій, Цоль.—
о комисії господарства краев.: Августино-
чъ, Чарторыскій Романъ, Горайскій, Гросъ,
люцкій, Лянге, Поляновскій, Р. Потоцкій, Сан-
ушко, А. Сапѣга, Струшкевичъ, И. Тарнавскій,
ербицкій, М. Водзицкій, Замойскій. — До ко-
мисії конкуренційнои выбрані: Бухвальдъ,

Г. Дѣдушицкій, Голевскій, Гочевъ, В. Козубровъ-
кій, Лозинський, Мандичевскій, Матковскій,
Макоѣ, Ритнеръ, Сципіо, Сембратовичъ, Солецька,
Гишкевичъ. — Зъ порядку дневного пригукання
до первого читання внесения Мѣрошевскаго въ
цѣлѣ закона лѣсового. Пос. Мѣрошевскій изъ-
нувавъ свое внесение тымъ, що вищенье лѣсівъ
принесить велику шкоду: зъ одной стороны на-
ходитъ на прибрежной сторонѣ посуху, а зъ друго-
го зновъ під часъ зливъ стається причиною по-
лой мѣрѣ хочь декотрій парцель лѣсівъ замкнута.
Въ якій способъ далось бы се перевести, то що
бѣль спорна. Очевидно треба бы уважадиати и
бутшкодувати властителівъ лѣсівъ замкненыхъ;
бутителівъ бѣль податківъ. Се все однакожъ спер-
бы соймъ сю справу докладно розобразъ, под-
чинивъ и цѣлу рѣчъ приготовивъ, а выд. кр. щоби
достарчивъ матеріалу. Внесеніе пос. Мѣрошев-
скаго отослано до комісіи господарства краевого.
Въ порядку дневного наступило дальше перве-
читанье внесения пос. Цолья о екзекуції. Бесѣд-
никъ зазначивъ, що ставляє се внесеніе незави-
симо бѣль реформы судової. Въ дальшомъ своїхъ
мотивованію зазначивъ бесѣдникъ, що цѣла про-
цедура екзекуції есть дуже прикра и що все бѣ-
сто зовсѣмъ руйнує. Були случаї, каже бѣль, що
за суму низше 10 зр., а навѣть за колькасѧть
центовъ ставлено цѣлій грунтъ на ліцитацію.
Пос. Цоль вносить длятого: Высокій соймъ зво-
лить ухвалити: „Взывається правительство, щоби
якъ найскорше перевело въ обовязуючихъ доси
законахъ и екзекуції судової змѣни, обмежаючі
права вѣрителя въ веденію екзекуції на рѣчахъ
нерухомыхъ и зневолюючії его до переведенія
впередъ екзекуції на рѣчахъ рухомыхъ, особли-
во жъ въ случаїхъ, въ которыхъ розходиться о-
стяганье дробныхъ належностей.“ — Отакъ при-
ступлено до первого читання внесения пос. Гавз-
нера. Внесеніе се звучить: Высокій соймъ зво-
лить ухвалити: „Соймъ королевства Галичини и
Володимирія вразъ съ вел. кн. краковськимъ ви-
бирає комісію зъ 9 членовъ, котрой по мысли §.
19 зак. 1 бук. а) статуту краевого поручає, що-
бы статутъ организаційний желѣзниць держав-
нихъ зъ дня 27 червня 1884 р. підъ взглядомъ
отдѣлування его на добро краю розслѣдила и до-
тичній справоздання вразъ съ внесеніями предло-
жила соймови.“ Въ мотивованію свого внесе-
нія зазначивъ пос. Гавзнеръ, що причинъ,
задля которыхъ делегація польска въ справѣ де-
централізації желѣзниць зостала поражена, не
може и теперь выявити, хочь его не вже
вже тайна клубова. При сїй случайно-
сти заявивъ бесѣдникъ, що интересъ державы
лучится съ интересами краю, а поширати инте-
ресы высшихъ урядниковъ желѣзничихъ нема-
жадної потреби. Пос. А. Потоцкій зажадавъ,
щоби сю справу бтослати насампередъ до видали
краевого, бо на разъ не можна еи допустити въ
соймъ и зажадавъ поименного голосовання. Пос.
Яворскій промовивъ за внесеніемъ Гавзнера
и за бтосланьемъ его до особної комісії зъ 12
членовъ, а выступивъ противъ внесенія Потоц-
кого. За симъ внесеніемъ бувъ такожъ и пос.
Хшановскій. Противъ внесенія и по мысли По-
тоцкого промовлявъ ще пос. И. Тарнавскій.
Отакъ наступило поименне голосованье и внесе-
ніе Потоцкого упало 50 голосами противъ 54
за внесеніемъ Гавзнера съ поправкою Яворскаго.
За внесеніемъ Потоцкого голосувавъ межи и-
ншима такожъ и еп. Сембратовичъ, а противъ внесе-
нія посы: Антоневичъ, Романчукъ, Сѣчинський,
Качала, Ковальскій, Бережницкій, Лѣнивскій и
Бѣлинський; пос. Вротновскій отступивъ бѣль го-
лосовання. — По сїй наступило читанье внесенія
пос. Менциньского въ цѣлѣ ревизія закона
дорожного. Внесеніе се звучить: „Зваживши, що
обовязуючій нынѣ законъ дорожный зъ 18 серпня
1866 р. не вистарчає для нынѣшніхъ потребъ
економичніхъ; зваживши, що роздѣль престацій
до дорогъ громадскихъ не спочиває на одностай-
ній підставѣ для оторонъ конкурентніхъ, и
цѣлый край домагається змѣни дотеперѣшнього за-
кона дорожного; зваживши, що соймъ прймавъ
програму видали краевого направы дорогъ повѣ-
товихъ громадскихъ; зваживши, що видали кра-
евий выробивъ регуляминъ, забезпечуючій розвой
дорогъ повѣтовихъ и громадскихъ; зваживши на
послѣдокъ, що проектований регуляминъ вимагає
бтповѣдної змѣни закона дорожного: Выс. Соймъ
зволилъ ухвалити ревизію закона дорожного зъ 18
серпня 1866 р. на основѣ проекту видали краевого
зъ дня 11 грудня 1883 и проекту до закона до-
рожного зъ дня 6 жовтня 1878 р.“ Внесеніе се
бтослано до комісіи дорожної. — На послѣдокъ
дозволивъ соймъ на внесеніе видали краевого:
1) громадѣ мѣста Львова на підвищеніе оплаты,
побираної бѣль дозволень поліційнихъ; 2) гром.
мѣста Сянока на побиранье оплаты бѣль поїзь;
3) гром. іѣсточка Надвірної на побиранье оплаты
бѣль напитківъ спиритуосовихъ; 4) гром. мѣста
Кутъ на побиранье черезъ 9 лѣтъ 75% додатку
до податку консумційного бѣль мяса; 5) гром.
мѣста Косова на побиранье черезъ 6 лѣтъ 100%
додатку до податку консумційного бѣль мяса и
вина. — На послѣдокъ отчитавъ секретарь Сѣ-
чевичъ внесеніе пос. Романчука въ справѣ
лововъ въ горахъ въ цѣли вищеннія дикихъ
звѣрівъ. Внесеніе се звучить: „Зваживши, що
майже въ всѣхъ мѣсцевостяхъ, положенихъ підъ
лѣсами, властителъ меншихъ посѣлостей дозна-
ють що року дуже значної шкоды въ плодахъ
земныхъ и въ худобѣ бѣль лѣсної звѣрины; зва-
живши, що причиною того єсть недокладне або
неодповѣдне виконуванье законівъ о ловахъ и о

попаданію въ також и пощеню зброй, вые. соймъ имъ поручило старостамъ точнѣше въ потребамъ рѣльниковъ отповѣдне выконуванье законовъ о ловахъ, а именно: 1) щобы въ тыхъ мѣстечево-спехъ, де лѣсна звѣрьина — особливо дики и мелкихъ — робить школу въ плахахъ земныхъ и худобъ, староства выдавали пашпорты на збрю поимъ порядкы и загроженіемъ господарямъ; 2) щобы ликвидаций громадскихъ лововъ старости переводили по можности въ якъ найбѣльшу користь и отповѣдно до волѣ властителѣвъ грунтовъ, положенныхъ въ громадѣ, такъ що до выгони чиншу за ловы якъ и що до особы вынаймленого ловы; 3) щобы староста перевели якъ найбѣльше вынинчене звѣрьина для рѣльниковъ; 4) щобы староста перевели скоре и справедливое вынагороджене за школы, пороблены лѣскомъ звѣрьино. — На сѣмъ закончилося друге изданіе сойму.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Выборы до хорватскаго сойму.) По поводу выборовъ до хорватскаго сойму заключило ото-рошеніе независимыхъ, союзъ съ Старцевицами и обѣ партіи будуть поступали солидарно противъ акціи сторонництва національнаго. На основе сего компромиссу буде сполучена опозиція въ першій часіи Загреба поширати кандидатуру национальнаго шефа сокційного Погледича, которому депутатія Старцевицъ и независимыхъ под-проводомъ Бадовицца предложила кандидатуру. Опозиція, якъ кажутъ, добре зъорганизована и має при тѣмъ много прихильниківъ межи мѣжіи и урядниками має всѣ шансы позыскати для се-бе одинъ мѣскій округъ въ столиці Хорватіи. Партия національна выступила отъ манифестомъ юбочими; чѣдѣдже отъзыва еи буде мати якъ практическое значеніе, се друге дѣло. — Борба вы-боръ заострилась мѣжъ тымъ въ области давнаго Погледича, а щобы оѣннати поступование вла-стей, досыть поднести, що тамъ не лиши зъчайна выборъ, але и кандидаты на послѣдъ, якъ ад-вокатъ Бакарчъ въ Фіумы, Девчачъ и Павловичъ и три житѣя въ Карлопага а межи ними засту-пили бурмистра, уважненіи и подъ предлогомъ национальныхъ агитаций отданъ якъ зъчайны пересушенія до суду. Правительство и его органы берутъ для поборы агитаций сполученіемъ опо-зиціи права да дуже энергичнѣ, но повагу акту выборочнаго дуже понижочи средства, которы не то що не ослагнутъ замѣреніи цѣли, но противно ще заполучить больше раздраженіе межи народомъ. Арештованы выше называемы осбѣ суть вже фак-тами довершеными, а они певно що не змѣнили си-туаціи въ користь національной партіи и правительства; чѣдѣдже однакожъ може выйти ще наколи спра-вится поголоска, що башь хоче поувязнити всѣхъ членовъ партіи Старцевицъ, се годѣ на разъ предвидѣти. Дотенерь поставила партія національна въ 90 округахъ своихъ кандидатовъ, а опози-ція въ 48, а отъ того якъ число мандатовъ зъ-контрѣ Старцевицъ для себе позыскати, зале-житъ буде характеръ будущаго сойму и вилить се за дальший розвитокъ конституційныхъ от-ношень въ Хорватіи.

(Союзъ низко-австрійскій) зѣбрався дні 15 и 16 вересня въ новомъ складѣ. Промова, котрою маршалокъ гр. Христіантъ Кинський повитавъ по-шовъ, не має нѣjakой политичнїи прикраски и походитъ въ себѣ лѣшь резиме праць низко-австрійскаго сойму въ 23 лѣтахъ. Сегоронча сесія ѹого сойму потревас недовго, бо чистъ еи ограни-чены обрадами делегацій. Рѣвночасно съ соймомъ низкої Австрії зобралися такожъreprезентациіи краївъ Австріи високої и Зальцбурга.

(Зборъ вѣденськихъ роботниківъ), отбувшися для 14 и. с. вересня за ініціативою політичнаго товариства „Wahrheit“ въ гостиції „подъ земельнѣмъ стрѣльцемъ“, заманифестилися такъ бе-сѣдами якъ и рѣшеними резолюціями непрѣхиль-но супротивъ резолюцій закончившаго безпосе-редно передъ ними свога нарады вѣча промыслов-нѣй. Въ зборахъ роботниковъ, котрій открайъ разъбаръ Лайтнеръ, принялъ участь близко 300 членовъ, а о найважнѣйшомъ предметѣ дневнаго порядку, о. е. о становищѣ роботниковъ супро-тивъ вѣча промысловцівъ реферувавъ фарбарь Бадорфъ. Онъ поддавъ рѣшени третого вѣча про-мысловцівъ строгой критицѣ и зазначивши про-тивоположностъ межи роботниковъ а дробными промысловціями выразивъ въ именіи своихъ това-рищъ сожалѣніе, що тая каста людей хоче своимъ принципіамъ спасати суспільностъ. Третое промысловцівъ дало найлучшій доказъ, що душевлювало лиши тѣснімъ егоизмомъ. По дво-годинову рефератъ предложивъ спровоздавецъ революцію, котрія порѣкае рѣшени и резолюції вѣча промысловцівъ якъ реакцій, пересяклі егоизмомъ и духомъ каствости, а для роботни-ковъ щодній. Мотава сеи, отъ зѣбранихъ съ величимъ ентусіазмомъ принятой резолюції, под-носить, що рѣшени третого вѣча промысловцівъ въ спрѣвѣ нормального дня робочого, працѣ дѣ-тей и женщинъ и пр. нещирь суть и дробнѣ про-мысловці стремлять лиши до того, щобы поборю-вати фабричну индустрію на коштѣ роботниковъ. Они не хочууть нѣчого другого, лиши монополю, щобы безграницно взыскувати своихъ роботни-ковъ. — Въ тѣмъ отношено треба дѣйстно при-звеми отъ постановъ въ спрѣвѣ нормального дня робочого и працѣ дѣтей въ отношено до робот-никовъ, котрій си дробнѣ промысловці такъ ве-

личаютъ, нѣчимъ неоправданій и якъ мы вже при случайности дебаты надъ VI главою закона про-мыслового въ парламентѣ зазначили, становлять найбѣльшу сторону сего-жъ закона.

(Бесѣда Пленера.) Передъ колькомъ дніми стававъ посолъ палаты торговельной въ Хебѣ, дѣрь Пленеръ, передъ овими выборцами и здающи справу зъ своею парламентарною дѣяльностью вы-голосивъ програму бесѣду, котрія зѣ взгляду на становище бесѣдника, якъ одного зъ проводниковъ ополученої лѣсницѣ, якъ и зѣ взгляду на приго-товленій зѣздѣ цѣсарѣвъ, зробила загальнѣ враженіе. — Анализуючи дѣяльность минувшио сесіи парламента, выказуе передъ всѣмъ бесѣдникъ, що рада державы кромѣ закона промыслов-вого, съ котрого постановами бесѣдника зовоѣмъ не городиться и кромѣ того, що переняла колька желѣзницѣ на власнѣсть державы нѣчого больше не зробила. Се, що рада державы не пѣдніла розправъ надъ реформою податківъ, не рѣшила закона о належностяхъ скарбовыхъ и о галиц-кой індемнізациї — съвѣдѣть по думцѣ Пленера о тѣмъ, що правительство не має нѣjakої силы. Въ администрації не можна доглянути такожъ пѣjakомъ позитивної дѣяльности, лишь федералистичнїи змаганіи заманифестиувавши розпорядженіемъ языковымъ для Чехъ и децентрализаціи желѣзницѣ, въ чѣмъ видить бесѣдникъ лишь кризис для нѣмецкаго елементу и для державы. — Най-интереснѣйший однакожъ уступъ его бесѣдѣ доты-каючай отношень державы на вѣнѣ. — Ту маркуе бесѣдникъ передовѣмъ преондерациї Полікѣвъ, котрій стоять на перешкодѣ признаному уформованію отношень Австрої до Россіи, „Отношено та-ке“, сказавъ Пленеръ, „було-бы въ интересѣ ми-ра европейскаго пожадане. Межи тымъ въ внут-трѣшнїй политицѣ австрійской займаютъ Поляки, чиануюче становище, та самі Поляки, на ко-трыхъ въ Петербургѣ и Берлинѣ глядять съ найбѣльшимъ недовѣрьемъ, въ которыхъ идеаль о воокрешенію польского королевства оба правительства найбѣльше осуджуютъ. Въ Австрої самі Поляки творять найбѣльше впливову парламентарну фракцію, мають двохъ министровъ цѣсаря въ австрійской управѣ, загортавши неограниченъ народное панованіе въ Галичинѣ и заявляють при-тому отверто, що ихъ цѣлою есть воскресити ягайлонську ідею королівску, а заповѣдають таку политику будучности, котру въ Конгресовѣ и Познаньшинѣ придавлено якъ революційный рухъ. Такъ въходить суперечностъ межи внутрѣшнюю а вѣнѣшною политикою. У насъ хотѣли-бы пого-дити съ Россіею, завязати спільніи точки и усу-вутіи давній непорозумія, а тымчасомъ выступає въ внутрѣ ярка суперечностъ австрійско-польской политики.“ — Съ симъ послѣднѣмъ уступомъ бесѣдѣ Пленера ведуть польскій журналы даже за-взяту полемику въ якъ зѣ одної стороны тяжко имъ заперечити того, що ихъ проводники недовѣ-нично въ голосували, такъ зѣ другонъ ото-рони тяжко признанію до цѣлої отвѣчальности, якъ мѣстять всѣ замѣты, пѣдненіи противъ тен-денціямъ ихъ политики.

ЗАГРАНИЦЯ.

(Зѣздѣ трехъ цѣсарѣвъ.) Поѣздѣ, ко-трымъ австрійскій цѣсарь вѣхавъ до Россіи, станувъ о 8 год. и 22 минутъ на святочно уде-корованомъ дѣбрцѣ въ Граніци. Рѣвночасно съ царемъ приѣхавъ такожъ и гр. Кальники и вой-сковы аташе бар. Кавльбарсъ. На дѣбрцѣ повя-тавъ цѣсаря россійскій ген.-адъютантъ кн. Вит-генштайнъ, котрый съ ген.-лейтен. Пушкиномъ и Бенкendorfомъ его тутъ дожидали. Скоро лиши цѣсарь вѣховъ зѣ поѣзду, представилась ему почетна шкадрова россійскаго полку драгонівъ, котрый носить его імя, а оттакъ наступило пред-ставленіе другихъ достойниковъ россійскихъ, именно ген.-лейтенанта Михеева, до котрого бри-гады належитъ полкъ пѣхоты, що стѣрѣть вар-шавскій вѣденськихъ желѣзницѣ, петриковскаго губернатора Зимонева и другихъ официрѣвъ и уряд-никовъ въ Граніци. Оглянувшись хорошо пристро-еній дворецъ, цѣсарь вѣхъ до поѣзду и поѣхавъ въ дальшу дорогу. По дорозѣ, именно въ Ченогоховѣ и Петриковѣ вигали цѣсаря мѣсцевіи власти, а цѣсарь за кождымъ разомъ вѣхавъ зѣ поѣзду. Въ понедѣлокъ о другомъ годѣ по полуни становувъ цѣсаръ въ Скерневицахъ. На пѣвіи години передъ тымъ зобралися вже були на дѣбрцѣ всѣ дисто-ники войсковы и цивильніи, а на повитанье цѣсара приѣхали такожъ министры Воронцовъ-Дашковъ, Пессієтъ, Гирсъ и Толстой, оттакъ амбасадоръ Лабановъ, ген.-губери. Гурко, генералы Дренет-ленъ, Черевинъ, бар. Медемъ и маркграфъ Вел-льопольскій. Передъ другою годиною приѣхавъ на дворецъ царь въ мундурѣ свога австрійскаго полка и оглянувшись въ войско. Коли пѣддѣшовъ до громады генераловъ, пѣднався громкій окликъ: „Боже царя храни!“ Якъ разъ, коли мавтъ надвѣхати австрійскій цѣсарь, явилася въ царici въ та-рѣ вѣчнѣа праць кн. Марія Павловна. Скоро лиши пристанувъ поѣздъ, цѣсарь австрійскій вы-голосивъ легко на перонъ, приступивъ до царя Александра, стиснувшись ему руку и оба монархи по-цѣлувались три разы. Музика заграла имъ австрій-скій. Оттакъ повитавъ цѣсаръ царicю, вел. кн. Марію Павловну, вел. кн. Володимира и Николая и пѣцѣлавъ кождомъ два разы; вел. кн. Пел-трови цѣсарь подавъ лишь руку. По повитаню царскими родини цѣсарь повитавъ Гирса и кн. Лабанова, принявъ оттакъ отъ ген. Папютина рапортъ свогого полка и перейшовъ передъ фронтомъ почетной компаніи. Цѣсарь выступивъ бувъ тутъ въ мундурѣ россійскаго генерала. Коли цѣсарь переглянувшись почетну компанію, гр. Кальники въ гусарскому мундурѣ витавъ Гирса и Лабанова. Пѣднавъ цѣлого принятія цѣсаря австрійскій ви-тавъ сердечно всѣхъ присутніхъ и розовлявъ

съ кождымъ; особливо довго розовлявъ бѣль съ Вердеромъ, Гуркомъ, Черевиномъ и кн. Воронцомъ-Дашковымъ. Одома представивъ цѣсарь свою дружину цареву. По першомъ повитаню отѣхали оба монархи до замку. Незадово по сїмъ торже-стѣ наступило на дѣбрцѣ друге. При отголоскахъ музики, що грала „Die Wacht am Rhein“, станула на дѣбрцѣ почетна компанія полка, котрого властителемъ есть цѣсарь нѣмецкій. На дѣбрцѣ зникли хоругви австрійскій, а ихъ мѣсто заняли хоругви прускій. Зновъ явилось те саме товари-стѣ, що и перше, лишь сїмъ разомъ въ прус-кихъ мундурахъ; явившо и царь въ товарицѣ цѣсаря австрійскаго. Надѣхавъ поѣздъ; музика заграла „Heil dir im Siegeskranz“, а зѣ поѣзду вѣхъ цѣсарь Вильгельмъ. Царь съ открытою головою пѣддѣшовъ до него и оба монархи по-цѣдувалися тричи. За цѣсаремъ Вильгельмомъ ишовъ кн. Бисмаркъ въ прускому мундурѣ и гр. Кальники. По представленію дружини всѣ три монархи отѣхали до замку. Цѣлу оцену зѣздѣ трехъ цѣсарѣвъ присутній фотографи передали на папѣрь на вѣчну память. — О 7 год. вечеромъ подано на дѣбрцѣ желѣзницѣ обѣдъ гале-вый. Около ста обѣдъ засѣло до столу. Столъ бувъ заставленъ въ видѣ пѣдковы. По серединѣ засѣла царца; по правой сторонѣ коло неї сїдѣвъ цѣсарь австрійскій, а по лѣвой цѣсарь нѣмецкій. Напротивъ царца сїдѣвъ царь. Коло неї по правой сторонѣ вел. кн. Марія Павловна. Бисмаркъ. По лѣвой руцѣ царя сїдѣла звѣстка кн. Кочубея, а коло неї гр. Кальники. На поѣздѣ засѣло до замку. Цѣсаремъ Вильгельмомъ ишовъ кн. Бисмаркъ въ прускому мундурѣ и гр. Кальники. По представленію дружини всѣ три монархи отѣхали до замку. Цѣлу оцену зѣздѣ трехъ цѣсарѣвъ присутній фотографи передали на папѣрь на вѣчну память. — О 7 год. вечеромъ подано на дѣбрцѣ желѣзницѣ обѣдъ гале-вый. Около ста обѣдъ засѣло до столу. Столъ бувъ заставленъ въ видѣ пѣдковы. По серединѣ засѣла царца; по правой сторонѣ коло неї сїдѣвъ цѣсарь австрійскій, а по лѣвой цѣсарь нѣмецкій. Напротивъ царца сїдѣвъ царь. Коло неї по правой сторонѣ вел. кн. Марія Павловна. Бисмаркъ. По лѣвой руцѣ царя сїдѣла звѣстка кн. Кочубея, а коло неї гр. Кальники. На поѣздѣ засѣло до замку. Цѣсаремъ Вильгельмомъ ишовъ кн. Бисмаркъ въ прускому мундурѣ и гр. Кальники. По представленію дружини всѣ три монархи отѣхали до замку. Цѣлу оцену зѣздѣ трехъ цѣсарѣвъ присутній фотографи передали на папѣрь на вѣчну память. — О 7 год. вечеромъ подано на дѣбрцѣ желѣзницѣ обѣдъ гале-вый. Около ста обѣдъ засѣло до столу. Столъ бувъ заставленъ въ видѣ пѣдковы. По серединѣ засѣла царца; по правой сторонѣ коло неї сїдѣвъ цѣсарь австрійскій, а по лѣвой цѣсарь нѣмецкій. Напротивъ царца сїдѣвъ царь. Коло неї по правой сторонѣ вел. кн. Марія Павловна. Бисмаркъ. По лѣвой руцѣ царя сїдѣла звѣстка кн. Кочубея, а коло неї гр. Кальники. На поѣздѣ засѣло до замку. Цѣлу оцену зѣздѣ трехъ цѣсарѣвъ присутній фотографи передали на папѣрь на вѣчну память. — О 7 год. вечеромъ подано на дѣбрцѣ желѣзницѣ обѣдъ гале-вый. Около ста обѣдъ засѣло до столу. Столъ бувъ заставленъ въ видѣ пѣдковы. По серединѣ засѣла царца; по правой сторонѣ коло неї сїдѣвъ цѣсарь австрійскій, а по лѣвой цѣсарь нѣмецкій. Напротивъ царца сїдѣвъ царь. Коло неї по правой сторонѣ вел. кн. Марія Павловна. Бисмаркъ. По лѣвой руцѣ царя сїдѣла звѣстка кн. Кочубея, а коло неї гр. Кальники. На поѣздѣ засѣло до замку. Цѣлу оцену зѣздѣ трехъ цѣсарѣвъ присутній фотографи передали на папѣрь на вѣчну память. — О 7 год. вечеромъ подано на дѣбрцѣ желѣзницѣ обѣдъ гале-вый. Около ста обѣдъ засѣло до столу. Столъ бувъ заставленъ въ видѣ пѣдковы. По серединѣ засѣла царца; по правой сторонѣ коло неї сїдѣвъ цѣсарь австрійскій, а по лѣвой цѣсарь нѣмецкій. Напротивъ царца сїдѣвъ царь. Коло неї по правой сторонѣ вел. кн. Марія Павловна. Бисмаркъ. По лѣвой руцѣ царя сїдѣла звѣстка кн. Кочубея, а коло неї гр. Кальники. На поѣздѣ засѣло до замку. Цѣлу оцену зѣздѣ трехъ цѣсарѣвъ присутній фотографи передали на папѣрь на вѣчну память. — О 7 год. вечеромъ подано на дѣбрцѣ желѣзницѣ обѣдъ гале-вый. Около ста обѣдъ засѣло до столу. Столъ бувъ заставленъ въ видѣ пѣдковы. По серединѣ засѣла царца; по правой сторонѣ коло неї сїдѣвъ цѣсарь австрійскій, а по лѣвой цѣсарь нѣмецкій. Напротивъ царца сїдѣвъ царь. Коло неї по правой сторонѣ вел. кн. Марія Павловна. Бисмаркъ. По лѣвой руцѣ царя сїдѣла звѣстка кн. Кочубея, а коло неї гр. Кальники. На поѣздѣ засѣло до замку. Цѣлу оцену зѣздѣ трехъ цѣсарѣвъ присутній фотографи передали на папѣрь на вѣчну память. — О 7 год. вечеромъ подано на дѣбрцѣ желѣзницѣ обѣдъ гале-вый. Около ста обѣдъ засѣло до столу. Столъ бувъ заставленъ въ видѣ пѣдковы. По серединѣ засѣла царца; по правой сторонѣ коло неї сїдѣвъ цѣсарь австрійскій, а по лѣвой ц

и товараші мотивували свої виводи припадаючого ювілею такъ: єтъ уродинъ Ісуса Христа буде сльдуючого року 1885 лѣтъ; Пречистая же Діва Марія, породивши Христа, мала 8 вересня 15 лѣтъ єтъ роду, — отже сльдуючого року 8 вересня міне 1900 лѣтъ єтъ дні уродинъ Пресв. Діви Марії. Св. отець поручичъ конгрегація кардиналівъ розбрати прошеніе кардинала Гайнальда и товаришъ. Конгрегація не прихилася до того прошенія откінула его для того, що: 1) нема певності, коли лѣтъ мала Маті Божа, породивши Ісуса, бо въ святому письмѣ нѣчого про те не писано; 2) для Матері Божої есть доволій богато святъ въ році на хвалу Ея памяти, такъ що імя Марії не потребує ажъ ювілею, котрый удъляється радше якому менше почиталому въ церквѣ святому. Натомістъ конгрегація кардиналівъ предложила св. отцемъ, щоби на перепросини Пресв. Діви за хулу, яку кидають противъ Нен безбожникі, глумящись зъ „домка въ Льорето“, перенесеною руками ангельськими зъ Палестини до Льорето, істотка въ Італії, подчасто нападу Сараценівъ въ XV столітті, отбувалася въ дні 6, 7 и 8 вересня 1885 р. вандробка християнъ на отпустъ до Льорето. Св. отець принявъ рѣшеніе кардиналівъ и орѣкъ, що за кожде отвѣданье костела удъляється обмъ лѣтъ отпусту, а за тридневу участъ въ богослужію новий отпустъ грѣховъ. Ко. Станіславъ Стояловскій збирася вже Мазурівъ на вандробку до Льорето.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Душпастирскій посади получили оо. 1) Богданъ Еліашевскій сотрудництво въ Николаевѣ, дек. роздольского, 2) Антонъ Войтѣховскій сотрудництво въ Устю зеленомъ.

Презенту получили оо. 1) Ник. Мармовичъ на Загребѣ, дек. задоцкого; 2) Іосифъ Тешешковичъ на Любчу, дек. журавенського.

Въ пропозицію принятія оо.: I) На Княгиничъ, дек. ходоровскога, I. Юліанъ Радкевичъ зъ Куликова, II. Володиславъ Юзычинський зъ Боричичъ, III. Мих. Величко, завѣдатель Княгиничъ, дальше въ списії: 4) Сим. Березовскій зъ Загоречка, 5) Теофіл Миговичъ зъ Надѣччи, 6) Я. Вергановскій зъ Кіївца и 7) Ігнат. Муликъ зъ Потока. II) На Тростянець, дек. подгаецкого, о. Анастасій Лотоцкій, завѣдатель Тростянця. III) На Манастирска, дек. бучацкого, оо. I. Ихаръ Зарицкій зъ Богутына, II. Теофанъ Бородайковичъ зъ Городища, III. Захарій Підляшецкій, завѣдатель Манастирска.

На конкурсъ розписаній: 1) Капеллянія Хороско, дек. щирецкого, надана руск. митропол.

ординарія; речинець подаватися до 6 лат. падолиста о. р. 2) Парохія Малехівъ, дек. львівського, надана магістрату мѣста Львова; речинець до 6 л. падолиста о. р. 3) Парохія Товстобабы, дек. подгаецкого, надана приватного; речинець до 6 л. падолиста о. р. 4) Капеллянія Скоморохи, дек. рогатинського, надана приватного, речинець до 6 л. падолиста о. р.

До испиту конкурсового допущений оо. Иванъ Маркевичъ зъ Хренева и Иванъ Венгриновичъ, сотрудникъ зъ Могильниць.

Погвалу за ревну и усічну науку релігії получали оо. Александ. Темніцкій, завѣд. Ходоровъ; Леонтій Душинський, пар. зъ Пилипча; Иванъ Латоровскій зъ Сапогова; Ісид. Ганкевичъ, кап. зъ Паповець; Мих. Барусевичъ, парохъ зъ Мильниць; Платонъ Сѣчинський, пар. зъ Иванія; Александ. Балацкій, сотр. зъ Синківського, и Домінік Стеблецкій, пар. зъ Королівки.

Митропол. консисторія поручила завѣдувати парохіями двохъ пословъ соймовихъ, оо. Стефанъ Качалы и Ник. Сѣчинського, Шельцаки о. Якову Вербицкому зъ Шиль, а Чернихівцѣ о. Климентію Свидзинському зъ Збаражу старого.

Каноничну інституцію получили оо. 1) Володимиръ Глинській изъ капел. Іоаннасторъ, дек. бобріцкого; 2) Теодоръ Мацѣланський на парохію Войниловъ, дек. калуского и 3) Сим. Заяць на пар. Ходоровъ.

Завѣдательство получивъ о. Августинъ Лонкевичъ въ Дубовиць, дек. журавенського.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вс. Вол. Л—її. Интересії Вашої до Дирекції телеграфівъ и почты мы не умѣтили, бо не сказано въ ней, чи посланець бувъ Вами заплаченый (гсрв. кавказ зложенія), чи нѣ. А се именно рѣшає. Просимо о дополненіе. — Вс. о. Бог. въ Хоростковѣ. Присланій квитарія мы доручили комитетові помочничому для дальнего по-лагодженія. — Вс. Софр. Л. въ Стрѣль. Нийзвѣ завтра отповѣдь листомъ. — Вс. Т. Т. За иносрать прійде намъ 1 зр. пріче листомъ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (86—?) поручас

Порошокъ дамскій парижскій по 50 кр., Lohse'a по 80 кр., Ravissant'e по 60 кр. и власного выработу по 40 кр.

KÉSMARKY & ILLÉS

MAGASIN AU BON MARCHE

при улиці Театральній, ч. 2 у Львовѣ.

Поручають Впомажній П. Т. Публичности свій щедро заошмотреній складъ товарівъ галантерійнихъ, имено:

Выробы зъ шкіри: Портмонетки, пулареси, визитники съ рамками у втулѣ, на фотографії и безъ; тютюнерки, шабагурки на цигара и папіросы, хотесики, поясы дамські, ручній торбы до подорожній устроєніемъ и по-рожній, торбы подорожній до перевезування; торбочки ручній дамські, ремені на пледы; ручній куфы для подорожніхъ теки на пуги и мапы до пісали, альбумы и памітники, скріпто-ары, и т. д.

Выробы зъ плюша: Альбомы звичайний и пібрачі, нещесери дамські и мужескі, гасетки порожній на бижутерію, бомбонерки, моніонки на грощ, скріптоары, и т. д.

Выробы зъ дерева оливного и гебану: Екрановирами рамки на фотографії, голдаки, касетки, столики съ приладженьемъ до курення якъ такожъ до дамськихъ робот.

Выробы зъ бронзу, никлю и жалѣза: Кадамарѣ, дзвінки, календарі, свічники, канделібрі, пушкы на тютюн, поставки польт годинника, пофлінчики, тігарці, постументы на сірнички, рамки на фотографії, жардинерки, декоратії стійні, термоістри, и т. д.

Біжутерія дамскій и мужескій найно-вѣйшъ зъ французскихъ и імпесійскихъ фабрикъ, тревалі, хорошій и не дорогої, якъ: кольці, брошкы, нашійники, брасолетки, брілоки, спіндельки до краватокъ, лашушки до годинниковъ кінцевъ, сталь, зъ бронзу, тальми, сту и шовкъ, перстні золоті и срѣбні; особливо заслугують на увагу біжутерія зъ фальшивими ділментами (Simili), котрій польт взглядомъ огни, шиши твердості вовсімъ не уступають правдивымъ.

Выробы съ сіла кришталевого и коло-роюго, оправленій въ золоченій оправахъ, якъ: кошники на билеты, цукорниці, касетки, бомбонерки, сервиши на лінкер, прилади, прилади на палені, вазони на цвіты, и т. д.

Красатки мужескій, маштети и ковібріки въ четверо найновійшого фасону зъ добрихъ матерій.

Вахтаръ баловъ, визитовій и спацеровій, оправленій зъ гебанъ, оливне дерево, убгателімъ

1178 2—2

Съ поважаньемъ

Késmarky & Illés.

Выдавець Іванъ Белай. — За редакцію отвѣчавъ Кирило Кахнікевичъ.

Подяка.

Недосліджений Божі замѣри забрали предважно нашого любінога и многонадійного сына Константина до вѣчності. Въ тому невысказанимъ горю сталося наше велико отрадою що найшли люді, котрій до піднесення троїзначеного обряду причинилася и въ наші збліжі серця слова потѣхи віли. Складамо всенародно подяку всімъ Всеч. Отцямъ особливо: Вир. о. сов. Т. Шанковскому, Всеч. о. Терлецкому, Левицкому, Целевичу, сов. Струтицькому, Лоштицькому, Петрушевичу, Мардаровичу, Е. Кошевичу, Семенову за участъ въ обрядѣ похорону, Всеч. о. Обушкевичу за троїзначене и краснорѣчие слово пращальне надъ могилою Покойного, Всеч. о. Мудраку, А. Бобикевичу зъ Студнікі, В. Громадці, Ігнатію і Йосифу Тиховичамъ, Іоану Шуровскому, Саболѣ, котрій зъ далекихъ сторона прабули, щоби своєму племянникові отдать остатню услугу. Не менше чуемося бути обовязаними до подлки святіїй інтерелігіенцівъ, тымъ неустомимымъ просвітителямъ и заштитникамъ нашого народу, особливо же: ц. Дру Бучинському, адвокатови зъ Станіславова за зложеніе вѣнца на домовинѣ Покойного отъ тов. „Просвѣти“, найціннійшою на-городами, якою витаютъ борцівъ зъ пола олівъ; ц. Дру Ключенць, проф. Степкови, п. Віновскому, проф. Наконечному, Дру Полянському за участъ въ похоронѣ, ц. Леоніду Заклинському безкористному патріоту, представившому въ ядреныхъ чертахъ заслуги Покойного на нивѣ рідної літератури и удостоившого его відчина памятія у потомкості.

Дякуємо хв. командѣ войскової за висланіе свого делегата, щоби почтити память Покойного яко цїсарського офіцера. Складамо подяку Всеч. Отчу, честному Братству церковному и представителямъ Братства церковному и представителямъ Пасічної, за сердечне заняття похорономъ Покойного. Всімъ ласкавымъ участникамъ паше сердечне „Спаси Богъ!“

Вихторовъ дні 14го вересня 1884 р.

Антоній и Елісавета зъ Герасимовиць зъ Бобикевичу, родичи; Клавдія Куріловичъ, сестра; Ісайдоръ Бобикевичъ, братъ Покойного.

Лише отповідь отримає відповідь.

ПОМОСТЫ КАМ'ЯНИЙ

іменно

Mosaic, Terrazzo, Granito и Béton

ВЪІКОНУЕ

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

у Львовѣ

черезъ технічного управителя

Джіовані Дзуліяні.

Особливо практичной для церквей пайріжнороднійшихъ краскахъ и пречудныхъ фигурахъ.

На жданье могутъ бути предложеній доказавши 1136 (11—12) взоры съ цѣнникомъ.

БОЧОВКИ ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

927 (45—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелійского столового .	2 зр. 10 кр.
1 " Гегелійского столового .	шоу якости 2 зр. 30 кр. и 2 зр. 50
1 " Гегелійского .	2 зр. 70 кр. и 3 зр. 50
1 " Самородного вытравленого .	4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ столовъ .	2 зр. 50 кр.

Повыше наведеній цѣнъ розуміються відповідно до бочовкою окованою жільзними обручами и плачеными портомъ почтовымиъ, такъ що благородній отбірателъ жадныхъ бѣзпеки поносять. Кущучка вина особисто тільки у продавця та розуміється ручать за здоровъ добре, натуральнай и лучший вина якъ въ Вершевць, и просьбъ о замовленіи.

Огнетрекалій и безпечній ѡтвѣломъ

Касы

1152 (7—36)

Симонъ Дегень у Львовѣ, ч. 19 ул. Вадови

(Просять о кореспонденцію въ підмежкій язь.)

20 процентъ за машину до шитья.

72 пейсатыхъ агентовъ звиваються черезъ пѣль робъ по краю

и предкладаючи логотипъ публічній машини до шитья на рахъ, блгус при тѣмъ своимъ жаргономъ, що машини ерніндель американські и що тѣ машини получили по виставѣ амстердамської дипломъ почесній и т. д.

Все то фальшивъ и бляга!

Але дялчого тѣ агенты такъ неустомимо углилють по краю и такъ блягують? — бо дѣствують за то 20 процентъ вѣтъ тон квоты, которую підписано имъ на реверсѣ за машину.

Пропути почислити ѹлько проценту платити нашъ бѣзпеки

лишь сам